

ANNEX II

Part B de l'annex II del Reial decret 569/1990

		Límits màxims en mg/kg	
Residus de plaguicides.	A la carn, inclosa la matèria grassa, preparats de carn, despulles i greixos animals que figuren a l'annex I dins els codis NC 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 i 1602.	A la llet i els productes lactis que figuren a l'annex I dins els codis NC 0401, 0402, 0405 00 i 0406.	Als ous frescos sense closca, ous d'aviram i rovells d'ou que figuren a l'annex I en els codis NC 0407 00 i 0408.
2,4-D.	Ronyons (excepte aviram) 1 (p). Altres 0,05* (p).	0,01* (p).	0,01* (p).

(*) Indica el llindar de determinació analítica.

(p) Indica el límit màxim de residus provisional.

MINISTERIO DE FOMENTO

9581 *ORDRE FOM/1144/2003, de 28 d'abril, per la qual es regulen els equips de seguretat, salvament, contra incendis, navegació i prevenció d'abocaments per aigües brutes, que han de portar a bord les embarcacions d'esbarjo.* («BOE» 113, de 12-5-2003.)

El Reial decret 1434/1999, de 10 de setembre, pel qual s'estableixen els reconeixements i les inspeccions de les embarcacions d'esbarjo per garantir la seguretat de la vida humana a la mar i es determinen les condicions que han de complir les entitats col·laboradores d'inspecció, estableix a l'article 3 que les embarcacions d'esbarjo compreses dins del seu àmbit d'aplicació han de realitzar els reconeixements corresponents per verificar el compliment de la normativa vigent en matèria de seguretat i de prevenció de la contaminació.

La normativa esmentada estava recollida fins ara, pel que fa a embarcacions d'esbarjo, en disposicions de rang inferior el contingut de les quals ha quedat desfasat en bona mesura.

Aquesta Ordre, conferint un marc normatiu adequat per a la seguretat d'aquest tipus d'embarcacions, recull les innovacions produïdes en la determinació dels equips de seguretat, salvament, contra incendis, navegació i prevenció d'aigües brutes que han de portar a bord les embarcacions d'esbarjo.

En virtut d'això, dispo:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Ordre té per objecte:

a) Establir l'equip de seguretat que han de portar a bord, amb caràcter obligatori, les embarcacions d'esbarjo compreses dins del seu àmbit d'aplicació.

b) Determinar els requisits que ha de complir l'equip de seguretat.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Ordre s'aplica:

a) A totes les embarcacions d'esbarjo compreses a l'article 2 del Reial decret 1434/99, de 10 de setembre, matriculades o que es pretenguin matricular a Espanya, així com a les embarcacions de matrícula d'altres països que, de conformitat amb la legislació vigent, vulguin portar a terme una activitat amb finalitats comercials en aigües marítimes en les quals Espanya exerceix sobirania, drets sobirans o jurisdicció.

b) Als equips de seguretat, salvament, contra incendis, navegació i prevenció d'abocaments, destinats a aquestes embarcacions, que s'indiquen en els capítols II, III, IV i V de la present Ordre.

2. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Ordre:

a) Els artefactes flotants o de platja; s'entenen com a tals els següents:

- Piragües, caiacs i canoes sense motor.
- Patins amb pedals o proveïts de motor amb una potència inferior a 3,5 quilovats.
- Motos nàutiques.
- Planxes de vela.
- Planxes lliscants amb motor, embarcacions d'ús individual i altres ginys similars amb motor.
- Instal·lacions flotants fondejades.

b) Les embarcacions de regates que tinguin les seves pròpies regles de seguretat i estiguin destinades exclusivament a la competició.

c) Les embarcacions experimentals sempre que no es comercialitzin al mercat de la Unió Europea.

d) Les embarcacions submergibles.

e) Els vehicles de pneumàtic d'aire.

f) Els hidroplanadors.

g) L'original i cada una de les reproduccions d'embarcacions antigues dissenyades abans de 1950, construïdes amb elements originals i denominades així pel constructor.

3. En tot cas, les embarcacions esmentades en el punt 2 l'eslora de les quals sigui igual o superior a 2,5 metres, i que no siguin artefactes flotants o de platja dels esmentats a la lletra a), requereixen l'autorització prèvia de la capitania marítima corresponent per navegar

a les zones que estableix l'article 3. La capitania marítima fixa les zones per a les quals autoritza la navegació, en funció de les característiques de l'embarcació, i els equips de seguretat que han de portar aquestes embarcacions.

Article 3. Zones de navegació per a les embarcacions d'esbarjo.

1. S'estableixen les zones de navegació següents:

A) Zona de navegació oceànica. Li correspon la zona següent:

Zona «1». Zona de navegació il·limitada.

B) Zona de navegació en alta mar. Comprèn les zones de navegació següents:

Zona «2». Navegació a la zona compresa entre la costa i la línia paral·lela a la costa traçada a 60 milles.

Zona «3». Navegació a la zona compresa entre la costa i la línia paral·lela a la costa traçada a 25 milles.

C) Zona de navegació en aigües costaneres. Comprèn les zones de navegació següents:

Zona «4». Navegació a la zona compresa entre la costa i la línia paral·lela a la costa traçada a 12 milles.

Zona «5». Navegació en la qual l'embarcació no s'allunyi més de 5 milles d'un abric o platja accessible.

Zona «6». Navegació en la qual l'embarcació no s'allunyi més de 2 milles d'un abric o platja accessible.

D) Zona de navegació en aigües protegides. Li correspon la zona següent:

Zona «7». Navegació en aigües costaneres protegides, ports, rades, ries, badies abrigades i aigües protegides en general.

Article 4. Categories de disseny.

1. Les embarcacions matriculades després de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, i que hagin estat dissenyades i construïdes d'acord amb els requisits del Reial decret 297/1998, de 27 de febrer, pel qual es regulen els requisits de les embarcacions d'esbarjo, embarcacions d'esbarjo semiacabades i els seus components, estan facultades per navegar per les zones corresponents a la seva categoria de disseny, en funció de l'equip de seguretat a bord, però en cap cas en situacions d'ones i vent superiors a les que defineixen la categoria de disseny, d'acord amb el quadre següent:

Categoria de disseny (Annex I 1 del Reial decret 297/1998)			Definició	Zones de navegació corresponents
Embarcacions dissenyades per a la navegació	Força del vent (Escala Beaufort)	Alta significativa de les ones (metres)		
A: Oceànica	Més de 8	Més de 4	Embarcacions dissenyades per a viatges llargs en els quals els vents puguin superar la força 8 (escala de Beaufort) i les ones l'altura significativa de 4 metres o més, i que són embarcacions autosuficients en gran manera.	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7
B: En alta mar	Fins a 8 inclòs	Fins a 4 inclòs	Embarcacions dissenyades per a viatges en alta mar en què es poden trobar vents de fins a força 8 i ones d'altura significativa de fins a 4 metres.	2, 3, 4, 5, 6, 7
C: En aigües costaneres	Fins a 6 inclòs	Fins a 2 inclòs	Embarcacions dissenyades per a viatges en aigües costaneres, grans badies, i grans estuaris, llacs i rius, en els quals es poden trobar vents de fins a força 6 i ones d'altura significativa de fins a 2 metres.	4, 5, 6, 7
D: En aigües protegides	Fins a 4 inclòs	Fins a 0,5 inclòs	Embarcacions dissenyades per a viatges en petits llacs, rius i canals, en els quals es poden trobar vents de fins a 4 i ones d'altura significativa de fins a 0,5 metres.	7

2. Les embarcacions matriculades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, i dissenyades i construïdes d'acord amb els requisits del Reial decret 297/1998, de 27 de febrer, o sigui, embarcacions amb el marcatge CE, poden navegar dins de la zona corresponent a la categoria de navegació que els va ser assignada al seu dia, i han d'actualitzar el seu equip de seguretat dins del termini assenyalat en la disposició transitòria única,

excepte en els casos en què com a conseqüència del resultat de les diferents inspeccions reglamentàries s'entengui que s'ha de modificar la zona de navegació.

3. Les embarcacions sense marcatge CE ja matriculades poden navegar dins de la zona corresponent a la categoria de navegació que els va ser assignada en el seu dia tenint en compte les seves característiques de construcció, i han d'actualitzar el seu equip de segu-

retat dins del termini que assenyala la disposició transitòria única, excepte en els casos en què com a conseqüència del resultat de les diferents inspeccions reglamentàries s'entengui que s'ha de modificar la zona de navegació.

4. Les embarcacions sense marcatge CE que es matriculin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre poden navegar dins de la zona de navegació que se'ls assigni en funció de les seves característiques constructives i de l'equip de seguretat a bord.

5. En el moment de la renovació del certificat de navegabilitat, l'autoritat marítima, tenint en compte l'actualització de l'equip de seguretat que hagi realitzat l'embarcació, li ha d'assignar la corresponent zona de navegació en funció de la seva categoria de disseny.

Article 5. *Equip de seguretat.*

1. Totes les embarcacions d'esbarjo que es matriculin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre estan obligades a portar a bord els elements de seguretat, salvament, contra incendis, navegació i de prevenció d'abocaments que els correspongui en funció de la seva zona de navegació, i que s'estableixen en els capítols II, III, IV i V.

2. L'equip de radiocomunicacions a bord de les embarcacions d'esbarjo ha de complir les disposicions sobre radiocomunicacions marítimes en vigor.

CAPÍTOL II

Elements de salvament

Article 6. *Bots salvavides.*

1. Totes les embarcacions que naveguin dins de les zones de navegació 1, 2 i 3 han de portar un o diversos bots salvavides per al total de les persones permeses a bord. Les característiques del/s bot/s (marca, model, número de sèrie, nombre de persones) s'han d'indicar al certificat de navegabilitat.

2. Els bots s'han de revisar anualment, i la primera revisió s'ha de fer l'any de l'entrada en servei del bot i, en tot cas, abans dels dos anys a comptar des de la data de fabricació. Els bots s'han de revisar en una estació de servei autoritzada per l'Administració segons el paràgraf 1 de la Resolució de l'Organització Marítima Internacional A.761(18) i segons els procediments i les instruccions del fabricant.

La prova hidràulica dels cilindres d'inflada s'ha de fer almenys cada cinc anys, a comptar des de la data de fabricació. En qualsevol cas, s'ha de fer la prova esmentada abans de cada recàrrega després de l'ús o quan s'aprecii, després de cada revisió anual, una pèrdua de pes de gas més gran del 5% o de 250 gr si aquest valor és més petit.

Cada sis anys des de la fabricació, el bot s'ha de sotmetre a una prova de sobrepressió del 25% de la pressió de servei indicada pel fabricant, durant 30 minuts, seguida d'una prova de manteniment de sis hores a la pressió de servei, al final de la qual la caiguda de pressió no ha de ser superior al 30%. En qualsevol cas, si, durant una revisió anual, s'observa un deteriorament especial del bot, s'ha de procedir, una vegada informat el propietari, a realitzar la prova de sobrepressió indicada. Si el propietari no presta conformitat a la realització d'aquesta prova, no se li estén el corresponent certificat de navegabilitat.

3. Els bots poden ser dels tipus següents:

a) SOLAS, homologats per la Direcció General de la Marina Mercant.

b) SOLAS, homologats per un organisme notificat amb la marca de roda de timó, d'acord amb el que disposa el Reial decret 809/1999, de 14 de maig, pel qual es regulen els requisits que han de complir els equips marins destinats a ser embarcats en els vaixells.

c) NO SOLAS, perquè no compleix algun dels requisits SOLAS, sempre que siguin homologats per la Direcció General de la Marina Mercant, perquè els consideren equivalents i aptes per a la navegació a les zones 1, 2 i 3.

d) ISO 9650 o una altra normativa existent, sempre que siguin homologats per la Direcció General de la Marina Mercant, perquè els consideren aptes per a la navegació a les zones 2 i 3.

Els bots assignats a una embarcació matriculada abans de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre i quan així consti al seu certificat de navegabilitat, poden romandre a bord de l'esmentada embarcació, encara que no compleixin algun dels requisits anteriors, sempre que estiguin en bon estat i hagin passat les revisions preceptives. El paquet d'emergència és el corresponent a la seva zona de navegació, segons s'estableix a l'apartat següent. En qualsevol cas, els bots esmentats no es poden instal·lar a bord d'una altra embarcació.

4. Els bots SOLAS o equivalents, en navegacions en zona 1, porten un paquet d'emergència tipus A de SOLAS. Els bots en navegacions en zones 2 i 3 han de portar un paquet d'emergència tipus B de SOLAS.

Article 7. *Armillles salvavides.*

1. Les embarcacions que naveguin a la zona 1 han de portar com a mínim una armilla salvavides per persona autoritzada, més un 10% del total.

2. Les embarcacions que naveguin a les zones 2 a 7 han de portar com a mínim una armilla salvavides per persona autoritzada.

3. S'han de proveir armilles salvavides per al 100% de nens a bord.

4. Les armilles salvavides inflables s'han de revisar anualment en una estació de servei autoritzada.

5. Les armilles salvavides poden ser de tipus:

a) SOLAS, homologades per la Direcció General de la Marina Mercant.

b) SOLAS, homologades per un organisme notificat amb la marca de roda de timó d'acord amb el Reial decret 809/1999, de 14 de maig.

c) «CE», homologades per un organisme notificat d'acord amb el Reial decret 1407/1992, de 20 de novembre, pel qual es regulen les condicions per a la comercialització i la lliure circulació intracomunitària dels equips de protecció individual.

6. La flotabilitat requerida a les armilles de marcatge «CE» s'indica al quadre resum que figura a l'article següent.

Article 8. *Cèrcols salvavides.*

1. Les embarcacions que naveguin a la zona 1 han de portar un mínim de dos cercols salvavides, un dels quals ha de portar llum i corda.

2. Les embarcacions que naveguin a les zones 2 a 4 han de portar un cercol amb llum i corda.

3. Els cercols salvavides poden ser de tipus:

a) SOLAS, homologats per la Direcció General de la Marina Mercant.

b) SOLAS, homologats per un organisme notificat amb la marca de roda de timó d'acord amb el que estableix el Reial decret 809/1999, de 14 de maig.

c) «CE», homologats per un organisme notificat d'acord amb el Reial decret 1407/1992, de 20 de novembre.

QUADRE RESUM

ELEMENT	ZONA DE NAVEGACIÓ 1	ZONA DE NAVEGACIÓ 2	ZONA DE NAVEGACIÓ 3	ZONA DE NAVEGACIÓ 4	ZONA DE NAVEGACIÓ 5, 6, 7
BOTS SALVAVIDES	100% Persones SOLAS	100% Persones SOLAS o ISO 9650	100% Persones SOLAS o ISO 9650	NO	NO
ARMILLES SALVAVIDES	110% Persones SOLAS o CE (275 N) (1)	100% Persones SOLAS o CE (150 N) (2)	100% Persones SOLAS o CE (150 N) (2)	100% Persones SOLAS o CE (150 N) (2)	100% Persones SOLAS o CE (100 N) (3)
CÈRCOLS SALVAVIDES	2	1	1	1	NO

(1) Armilla «CE»: flotabilitat mínima requerida segons norma UNE-EN 399:1995.

(2) Armilla «CE»: flotabilitat mínima requerida segons norma UNE-EN 396:1995.

(3) Armilla «CE»: flotabilitat mínima requerida segons norma UNE-EN 395:1995.

Article 9. Senyals de socors.

1. Tota embarcació d'esbarjo ha de disposar dels senyals pirotècnics de socors que s'indiquen a la taula següent, segons la zona de navegació que li hagi estat assignada.

CLASSE DE SENYAL	ZONA DE NAVEGACIÓ 1	ZONA DE NAVEGACIÓ 2	ZONA DE NAVEGACIÓ 3, 4	ZONA DE NAVEGACIÓ 5, 6
Coets amb llum vermella i paracaiguda	6	6	6	—
Bengales de mà	6	6	6	3
Senyals fumígenes flotants	2	2	1	—

2. Tots els senyals han d'estar homologats, d'acord amb el que estableix el Reial decret 809/1999, de 14 de maig.

CAPÍTOL III

Equip de navegació

Article 10. Llums i marques de navegació.

1. Els llums i les marques de navegació s'han d'ajustar al Conveni sobre el Reglament internacional per prevenir els abordatges, 1972, i les seves modificacions posteriors.

2. En cas de navegació diürna exclusivament, fins a 12 milles de la costa i/o en embarcacions de menys de 7 metres d'eslora, i es pot prescindir dels llums de navegació, però s'ha de portar una llanterna elèctrica de llum blanca amb bateries de recanvi.

3. Els llums de navegació es poden acceptar si han estat homologats per qualsevol país de la Unió Europea. Les embarcacions de les zones 5, 6 i 7 poden portar llums no homologats, fins i tot amb piles, sempre que estiguin en bon estat i en navegació diürna exclusivament.

Article 11. Línies d'ancoratge.

1. Totes les embarcacions han de disposar d'una línia d'ancoratge la longitud de la qual no pot ser inferior a cinc vegades l'eslora de l'embarcació.

2. La longitud del tram de cadena és com a mínim igual a l'eslora de l'embarcació, excepte en les embarcacions menors de 6 metres d'eslora en les quals la línia d'ancoratge pot estar constituïda enterament per un calabrot.

3. No són admissibles cadenes ni calabrots empalmats sense grilló.

4. A la taula següent, s'hi indiquen els diàmetres de cadena i de calabrot, i el pes de l'àncora que cada embarcació ha de portar en funció de la seva eslora:

ESLORA (m)	Pes de l'àncora (kg)	Diàmetre de cadena (mm)	Diàmetre de calabrot (mm)
L = 3	3,5	6	10
L = 5	6	6	10
L = 7	10	6	10
L = 9	14	8	12
L = 12	20	8	12
L = 15	33	10	14
L = 18	46	10	14
L = 21	58	12	16
L = 24	75	12	16

5. Les cadenes han de ser d'acer galvanitzat o equivalent, amb el diàmetre indicat a la taula i mesurat d'acord amb la norma EN 24565.

6. El diàmetre del calabrot està referit a calabrots de niló; en tot cas la seva càrrega de ruptura ha de ser més gran que la de la cadena.

7. El pes de les àncores indicat a la taula correspon a àncores amb alt poder d'agafar-se (amb una tolerància del 10%), de manera que el pes s'ha d'augmentar en

un terç en altres tipus d'àncores. El pes de l'àncora es pot dividir en dues àncores, i el pes de l'àncora principal no ha de ser més petit del 75% del pes total.

8. Per a eslores intermèdies a les indicades a la taula s'interpolen els valors del pes de l'àncora i diàmetres de la cadena i el calabrot.

Article 12. *Material nàutic.*

1. Les embarcacions d'esbarjo han de disposar del material nàutic que s'assenyala a la taula següent, i complir els requisits que s'indiquen a l'apartat 2, sempre d'acord amb la zona de navegació que li hagi estat assignada. La relació de la taula no és limitadora, i es pot disposar d'elements que corresponguin a la zona de navegació superiors a la seva pròpia.

MATERIAL	Zona de navegació				REQUISITS
	1	2	3, 4	5, 6, 7	
Compàs	1	1	1		a)
Corredora	1	1			b)
Sextant	1				c)
Cronòmetre	1				
Compàs de puntes	1	1			
Transportador	1	1			
Regla de 40 cm	1	1			
Prismàtics	1	1	1		
Cartes i llibres nàutics.	1	1	1		d)
Botzina de boira	1	1	1	1	e)
Baròmetre	1	1			
Campana o similar	1	1	1		f)
Pavelló nacional	1	1	1	1	
Codi de banderes	1	1			g)
Llanterna estanca	2	2	1		h)
Diari de navegació	1				
Mirall de senyals	1	1	1	1	
Reflector de radar	1	1	1		i)
Codi de senyals	1	1	1	1	j)

2. Requisits:

a) Compàs.

i. Les embarcacions que naveguin a les zones 1 i 2 han de portar un compàs de govern amb il·luminació i un compàs de marcacions. A més a bord hi ha d'haver una taula de desviacions que s'ha de comprovar cada cinc anys.

ii. Les embarcacions que naveguin a les zones 3 i 4 han de portar un compàs de govern.

iii. En tots els casos, s'han d'evitar les accions pertorbadores sobre el compàs, com ara les derivades d'instal·lacions radioelèctriques o circuits elèctrics.

iv. El compàs pot ser el compàs magnètic o el compàs per a bots salvavides regulat a l'annex A.1 del Reial decret 809/1999, de 14 de maig.

b) Corredora. Ha de ser d'hèlix, elèctrica o de pressió, amb totalitzador. Alternativament es permet un sistema de posicionament global (GPS).

c) Sextant. Ha d'anar acompanyat per les taules necessàries per a una navegació astronòmica.

d) Cartes i llibres nàutics.

i. Han de portar les cartes que cobreixin els mars per on navegui segons les respectives categories i els portolans dels ports que utilitzin.

ii. Són obligatoris el quadern de fars i un derroter de la zona en la qual naveguin, l'anuari de mareas (excepte al Mediterrani), el manual de primers ajuts, el Reglament de radiocomunicacions si porten ràdio i el Codi internacional de senyals, per a les navegacions a la zona 1.

e) Botzina de boira. Pot ser de pressió manual o substituïble per una botzina accionada per gas en un recipient de pressió. En aquest cas, s'ha de disposar d'una membrana i un recipient de gas com a recanvi.

f) Campana. En embarcacions d'una eslora igual o superior a 15 metres, el pes de la campana ha de ser de 5 quilograms com a mínim. En eslores inferiors a 15 metres, la campana no és obligatòria però s'ha de disposar de mitjans per produir algun so de manera eficaç.

g) Codi de banderes. Han de tenir com a mínim les banderes C i N. Per a la zona 1, les dimensions mínimes han de ser de 60 x 50 centímetres.

h) Llanterna estanca. S'ha de disposar d'una bombeta i un joc de piles de recanvi.

i) Reflector de radar. S'ha de col·locar en embarcacions de buc no metàl·lic.

j) Codi de senyals. Si munta aparells de radiocomunicacions.

3. El material a què es refereix l'apartat 2, que estigui previst al Reial decret 809/1999, de 14 de maig, ha de complir els requisits que s'hi estableixen.

Article 13. *Material d'armament divers.*

1. Tota embarcació d'esbarjo ha de portar a bord el material d'armament següent:

a) Una canya de timó d'emergència en embarcacions de vela i en les d'un sol motor si el govern és a distància, excepte si el motor és forabord o de transmissió en z.

b) Un mínim de dos calabrots d'amarratge al moll (si s'escau), de longitud i resistència adequats a l'eslora de l'embarcació.

c) Una gafa.

d) Un rem de longitud suficient i dispositiu de voga, o un parell de pagaies per a embarcacions d'eslora inferior a 8 metres.

e) A les embarcacions pneumàtiques rígides i semi-rígides, un inflador i un joc de reparació de punxades.

f) Una farmaciola:

i. Les embarcacions amb tripulació contractada han de portar la farmaciola que prescriu el Reial decret 258/1999, de 12 de febrer, pel qual s'estableixen les condicions mínimes sobre la protecció de la salut i l'assistència mèdica dels treballadors del mar i l'Ordre PRE/930/2002, de 23 d'abril (farmacioles tipus A, B i C, segons l'allunyament de la costa i el temps de navegació).

ii. Les embarcacions sense tripulació contractada, autoritzades per a la zona de navegació 5, han de portar

la farmaciola tipus número 4, segons l'Ordre de 4 de desembre de 1980 sobre farmaciols a bord dels vaixells i embarcacions mercants nacionals.

iii. Les embarcacions sense tripulació contractada autoritzades per a les zones de navegació 3 i 4 han de portar la farmaciola tipus bot de salvament (segons les disposicions esmentades en el punt i).

iv. Les embarcacions sense tripulació contractada, autoritzades per a la zona de navegació 2, han de portar la farmaciola tipus C (segons les disposicions esmentades en el punt i).

v. Les embarcacions sense tripulació contractada, autoritzades per a la zona de navegació 1, han de portar com a mínim la farmaciola tipus C (segons les disposicions esmentades en el punt i), que s'ha de completar en funció de la durada del viatge, dels paratges freqüentats i del nombre de persones.

CAPÍTOL IV

Mitjans contra incendis i de buidatge

Article 14. *Extintors portàtils.*

1. Les embarcacions d'esbarjo, fins i tot les que estan dotades d'altres sistemes d'extinció, han de portar extintors portàtils en la quantitat i del tipus que s'especifica més endavant.

a) Els extintors s'han d'instal·lar en punts d'accés fàcil i allunyats tant com sigui possible de qualsevol font possible d'incendi.

b) Quan l'embarcació porti instal·lació elèctrica de més de 50 volts, un dels extintors ha de ser adequat per a focs d'origen elèctric.

c) Els extintors han de ser de tipus homologat per la Direcció General de la Marina Mercant per a embarcacions d'esbarjo o han de portar la marca de timó que estableix el Reial decret 809/1999, de 14 de maig, han d'estar sotmesos a les revisions corresponents, i han d'estar proveïts d'una targeta informativa on consti la data de l'última revisió i el nom de l'entitat que la va realitzar. L'extintor ha de contenir almenys 2 quilograms de producte extintor (pols seca, o quantitat equivalent d'un altre producte extintor).

2. Extintors afectes a l'embarcació i les seves instal·lacions:

Extintors exigits en funció de l'eslora

L	Nombre i tipus d'extintors *
Si té cabina tancada i L < 10 m	1, tipus 21 B
10 ≤ L < 15 m	1, tipus 21 B**
15 ≤ L < 20 m	2, tipus 21 B**
20 ≤ L < 24 m	3, tipus 21 B**

(*) Tipus d'extintors: eficàcia mínima.

(**) Per a embarcacions de la llista 6a i L > 10 m, un extintor més dels indicats.

3. Extintors afectes a la instal·lació propulsora.

a) Les embarcacions dotades d'un o més motors han de portar els extintors afectes al compartiment motor el número del qual s'indica a la taula, o una instal·lació fixa d'extinció d'incendis que compleixi el que indica l'article següent.

b) Si l'eslora és inferior a 10 metres, aquests extintors serveixen per complir el que exigeix el punt 2.

c) Per a les embarcacions amb motors forabord de menys de 20 quilovats adscrites a les categories de navegació 6 i 7, no és obligatòria la instal·lació d'un extintor.

d) Les embarcacions proveïdes d'una instal·lació fixa d'extinció d'incendis han de tenir un extintor portàtil situat en les proximitats del compartiment del motor, suficient per cobrir la quarta part de la potència sense que s'hagi d'exigir més d'un extintor.

Nombre d'extintors exigits en funció de la potència instal·lada a bord

Potència màxima instal·lada	Nombre i tipus d'extintors*
$P \leq 150 \text{ kw}$	1 tipus 21 B.
$150 < P \leq 300 \text{ kw}$	1 tipus 34 B (amb un motor). 2 tipus 21 B (amb 2 motors).
$300 < P \leq 450 \text{ kw}$	1 tipus 55 B (amb un motor). 2 tipus 34 B (amb 2 motors).
$450 \text{ kw} < P$	Amb 1 motor: 1 tipus 55 B i a més el nombre d'extintors necessaris per cobrir la potència del motor per sobre dels 450 kW. Amb 2 motores: 1 tipus 55 B per cada motor (que pot ser 34 B si la potència de cada un dels motors és inferior a 300 kW) i a més el nombre d'extintors necessaris per cobrir la potència total instal·lada.

(*) Tipus d'extintors: eficàcia mínima.

Article 15. *Mitjans fixos d'extinció d'incendis.*

1. Sense perjudici de l'equip fix d'extinció d'incendis, adequat al risc d'incendi, que hagi de portar cada embarcació, les embarcacions amb motors que utilitzin combustible classificat del grup 1, d'acord amb l'article 19, han d'estar proveïdes d'una instal·lació fixa d'extinció en el compartiment del motor, que eviti obrir el compartiment en cas d'incendi.

2. La instal·lació anterior ha de complir els requisits següents:

a) No són admissibles gasos halogenats com a agents extintors.

b) L'accionament del dispositiu d'extinció s'ha de poder fer manualment des de l'exterior del compartiment.

c) Aquest sistema d'extinció no s'utilitza mai als llocs habitables.

d) Només es permet l'accionament automàtic de la instal·lació en petits compartiments del motor no accessibles (que no hi tingui cabuda una persona).

Article 16. *Detecció d'incendis i de gasos.*

1. Sense perjudici de l'equip de detecció d'incendis o de gasos adequat al risc d'incendi, que hagi de portar cada embarcació, les embarcacions que tinguin instal·lacions de gas combustible, totalment o parcialment

a l'interior del buc, han de portar mitjans de detecció de gasos (detector de gas).

2. En el cas d'existir un sistema de detecció d'incendis o de gasos, aquest ha de complir els requisits següents:

- La seva indicació ha de ser automàtica.
- Els indicadors s'han de centralitzar a la taula de comandament.
- L'alimentació elèctrica ha de ser directa.
- Ha d'accionar tant senyals lluminosos com sonors.

Article 17. *Galledes contra incendis.*

Totes les embarcacions d'esbarjo han d'anar proveïdes de les galledes que s'indiquen al quadre següent:

Zona de navegació	Nombre de galledes Contra incendis amb corda
3, 4	1
1, 2	2
1 y 2 (L > 20 m)	3

1. Han de ser lleugeres i de fàcil maneig i disposar d'una capacitat mínima de 7 litres. S'accepten les fabricades de material plàstic sempre que siguin de construcció robusta i les nanses no es puguin desprendre.

2. També es poden fer servir per a buidatge o per a altres serveis, però mai per transvasar combustible o altres líquids inflamables.

Article 18. *Extracció de gasos.*

Els motors interiors amb arrencada elèctrica que utilitzin combustible classificat del grup 1r segons l'article 19 han de disposar d'un ventilador elèctric antideflagrànt (segons norma ISO 8846) que funcioni per aspiració i descarregui directament a l'exterior, i capaç de renovar per complet l'aire del compartiment del motor i dels tancs de combustible en menys de quatre minuts. El circuit elèctric del ventilador és independent del circuit d'arrencada del motor, per tal de ventilar el compartiment abans de l'arrencada. Al costat del dispositiu d'arrencada hi ha d'haver una placa visible en castellà que recordi la necessitat de ventilar el compartiment del motor durant quatre minuts abans d'arrencar els motors.

Article 19. *Classificació de combustibles.*

Als efectes del que preveu aquesta Ordre, els combustibles utilitzats a bord de les embarcacions d'esbarjo es classifiquen en dos grups:

- Grup 1r, combustibles líquids el punt d'inflamació dels quals sigui inferior a 55 °C (combustible hidrocarburat que és líquid a la pressió atmosfèrica i s'usa en motors d'ignició per espurna).
- Grup 2n, combustibles líquids el punt d'inflamació dels quals sigui igual o superior a 55 °C (combustible hidrocarburat que és líquid a la pressió atmosfèrica i s'usa en motors d'ignició per compressió).

Article 20. *Mitjans de buidatge.*

1. Sense perjudici dels mitjans de buidatge exigits per a les embarcacions amb el marcatge CE, les embarcacions d'esbarjo almenys han d'anar proveïdes dels mitjans de buidatge que s'indiquen a continuació, d'acord amb les zones de navegació:

- A les zones 1, 2 i 3, una bomba accionada pel motor principal o una altra font d'energia, una altra bomba d'accionament manual, i dues galledes.
- A les zones 4, 5 i 6, una galleda i una bomba.
- A la zona 7, una bomba manual o elèctrica. Per a $L \leq 6$ m amb cambres de flotabilitat, un buidador.
- En velers adscrits a les zones 1, 2, 3, 4, 5 i 6, almenys una bomba ha de ser manual i fixa, operable des de la banyera amb totes les escotilles i accessos a l'interior tancats.
- En embarcacions amb compartiments de sentina separats s'han de proveir mitjans de bombatge similars.

2. La capacitat de les bombes no ha de ser inferior a (a una pressió de 10 kPa):

- 10 litres/min per a $L \leq 6$ m.
- 15 litres/min per a $L > 6$ m.
- 30 litres/min per a $L \geq 12$ m.

Per a bombes manuals, la capacitat s'ha d'assolir amb 45 embolades per minut.

3. Les bombes que estiguin en espais tancats que continguin motors o tancs de combustible del grup 1, han de ser antideflagrants.

CAPÍTOL V

Prevençió d'abocaments

Article 21. *Aplicació.*

A més de regir-se pel que assenyalava l'article 60 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, la prevençió d'abocaments d'aigües brutes i contaminants es regeix pel que disposa aquest capítol.

Article 22. *Abocaments d'aigües brutes i contaminants.*

Les embarcacions han d'estar construïdes i/o dotades de manera que s'eviti que es produeixin abocaments accidentals d'aigües brutes i de contaminants com ara oli o combustibles, a l'aigua.

Article 23. *Sistemes de retenció d'instal·lacions sanitàries.*

1. Qualsevol embarcació d'esbarjo dotada de lavabos ha d'estar proveïda, sense perjudici dels requisits exigits per a les embarcacions amb el marcatge CE, de dipòsits de retenció o instal·lacions que puguin contenir dipòsits, destinats a retenir les aigües brutes generades durant la permanència de l'embarcació en zones per a les quals hi hagi limitacions de l'abocament d'aquest tipus d'aigües, i amb capacitat suficient per al nombre de persones a bord. Els lavabos amb sistema de tanç d'emmagatzemament transportable són acceptables si els tancs compleixen el que disposa ISO 8099.

2. Els dipòsits fixos o les instal·lacions:

a) Han d'estar connectats amb les descàrregues dels lavabos instal·lats a l'embarcació, amb connexions al més curtes i directes que sigui possible, i s'han d'instal·lar en llocs accessibles. A les embarcacions amb més d'un lavabo ja matriculades que tinguin dificultats, per motius d'espai, per a la connexió de tots els lavabos, almenys un dels lavabos ha d'estar connectat amb els dipòsits fixos o les instal·lacions.

b) Han de disposar de mitjans de ventilació adequats.

c) Han de disposar de mitjans per indicar que el contingut en aigües brutes emmagatzemat superi els 3/4 de capacitat del dipòsit o la instal·lació.

d) La seva capacitat ha de ser suficient per retenir les aigües brutes generades pel màxim nombre de persones autoritzades per a l'embarcació, durant almenys dos dies a raó de 4 litres per persona i dia.

3. L'embarcació que disposi de dipòsits instal·lats de forma permanent ha d'estar proveïda d'una connexió universal a terra que permeti d'acoblar el conducte de les instal·lacions de recepció amb el conducte de descàrrega de l'embarcació.

4. A més, els conductes destinats a l'abocament de residus orgànics humans que travessin el buc han de disposar de vàlvules que es puguin tancar hermèticament per prevenir-ne l'obertura inadvertida o intencionada, com precintes o dispositius mecànics.

5. El compliment de la norma ISO 8099 dona presumpció de conformitat amb els requisits exigits als sistemes de retenció d'instal·lacions sanitàries.

Article 24. Descàrrega d'aigües brutes.

1. Està prohibida tota descàrrega d'aigües brutes des d'embarcacions d'esbarjo a les següents aigües en què Espanya exerceix sobirania, drets sobirans o jurisdicció:

- zones portuàries,
- aigües protegides i
- altres zones com rics, badies i similars.

2. S'autoritza la descàrrega d'aigües brutes per embarcacions d'esbarjo en altres aigües en què Espanya exerceixi sobirania, drets sobirans o jurisdicció, sempre que es compleixi alguna de les condicions següents:

a) Que l'embarcació efectui la descàrrega a una distància superior a 4 milles marines de la terra més pròxima si les aigües brutes han estat prèviament esmicolades i desinfectades mitjançant un sistema que compleixi les condicions que estableix l'apartat 4, o a una distància més gran de 12 milles marines si no han estat prèviament esmicolades ni desinfectades. Les aigües brutes que hagin estat emmagatzemades als tancs de retenció no s'han de descarregar instantàniament, sinó a un règim moderat, amb l'embarcació en ruta navegant a una velocitat no menor de 4 nusos;

b) Que l'embarcació efectui la descàrrega en aigües diferents de les assenyalades a l'apartat 1 d'aquest article, utilitzant una instal·lació a bord per al tractament de les aigües brutes que compleixi les prescripcions de l'apartat 5, i que, a més, l'efluent no produeixi sòlids flotants visibles, ni ocasioni descoloració, a les aigües circumdants;

c) Quan les aigües brutes estiguin barrejades amb residus o aigües residuals per als quals regeixin prescripcions de descàrrega diferents, se'ls han d'aplicar les prescripcions de descàrrega més rigoroses.

3. L'apartat anterior no és aplicable:

i) a la descàrrega de les aigües brutes d'una embarcació quan sigui necessària per protegir la seguretat de l'embarcació i de les persones que porti a bord, o per salvar vides al mar.

ii) a la descàrrega d'aigües brutes resultants d'avaries sofertes per una embarcació, o pels seus equips, sempre que abans i després de produir-se l'avaría s'hagin pres tota mena de precaucions raonables per evitar o reduir a un mínim la descàrrega.

4. Les autoritats portuàries i/o marítimes estan autoritzades a precintat, mentre l'embarcació romangui a les zones portuàries o protegides, les conduccions per les quals es puguin abocar les aigües brutes directament al mar o aquelles per les quals es pugui buidar el contingut del dipòsit de retenció d'aigües brutes al mar.

Taula resum

ZONA	OPCIÓ DE DESCÀRREGA
Aigües portuàries. Zones protegides. Rics, badies, etc.	No es permet cap descàrrega, ni tan sols amb tractament.
Fins a 4 milles.	Es permet amb tractament. Ni sòlids ni descoloració.
Des de 4 milles fins a 12 milles.	Es permet esmicolada i desinfectada. Per descarregar el tanc, la velocitat de l'embarcació ha de ser superior a 4 nusos.
Més de 12 milles.	Es permet en qualsevol condició. Per descarregar el tanc, la velocitat de l'embarcació ha de ser superior a 4 nusos.

5. Si l'embarcació està equipada amb una instal·lació per esmicolar i desinfectar les aigües brutes, aquesta instal·lació, perquè es pugui considerar vàlida en substitució del dipòsit de l'article 23 i/o perquè es puguin efectuar les descàrregues que preveu l'apartat 2.a), ha d'haver estat acceptada per l'Administració espanyola en funció dels procediments establerts en normes d'assaig reconegudes internacionalment.

6. Si l'embarcació està equipada amb una instal·lació per al tractament de les aigües brutes, aquesta instal·lació, perquè es pugui considerar vàlida en substitució del dipòsit de l'article 23 i/o perquè es puguin efectuar les descàrregues que preveu l'apartat 2.b), ha d'haver estat certificada o homologada d'acord amb els procediments establerts en algun dels següents instruments normatius:

a) Certificada d'acord amb el procediment que estableix el Reial decret 809/1999, de 14 de maig.

b) Homologada per l'Administració espanyola d'acord amb les normes i els mètodes d'assaig aprovats per l'Organització Marítima Internacional, o amb normes internacionals reconegudes.

c) Acceptada, si s'escau, per l'Administració espanyola després d'haver estat homologada o certificada per altres administracions.

CAPÍTOL VI

Infraccions i sancions

Article 25. Infraccions i sancions.

L'incompliment de les obligacions establertes en aquesta Ordre se sanciona d'acord amb el que disposa el capítol IV del Reial decret 1434/1999, de 10 de setembre, i la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.

Disposició addicional única.

Les remissions que realitzi aquesta Ordre a l'expressió «SOLAS» s'entenen referides al Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana al mar, 1974, en la seva forma esmenada.

Disposició transitòria única.

Les embarcacions d'esbarjo matriculades han de completar, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, els elements de seguretat que portin a bord amb els altres que siguin obligatoris d'acord amb el que aquesta estableix. Per als equips esmentats en el capítol V, el termini és de nou mesos.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o de rang inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei i, en concret:

L'Ordre de 10 de juny de 1983 sobre normes complementàries d'aplicació al Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana a la mar de 1974, i el seu protocol de 1978 als vaixells i les embarcacions nacionals, modificada per l'Ordre de 31 de gener de 1986 i l'Ordre de 29 d'agost de 1986, pel que fa a les embarcacions compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Ordre.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta Ordre entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 d'abril de 2003.

ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

9582 *ORDRE APA/1145/2003, de 30 d'abril, per la qual es modifiquen determinats annexos del Reial decret 2071/1993, de 26 de novembre, relatiu a les mesures de protecció contra la introducció i difusió al territori nacional i de la Comunitat Econòmica Europea d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i el trànsit cap països tercers. («BOE» 113, de 12-5-2003.)*

El Reial decret 2071/1993, de 26 de novembre, relatiu a les mesures de protecció contra la introducció i difusió al territori nacional i de la Comunitat Econòmica Europea d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i el trànsit cap a països tercers va incorporar a l'ordenament jurídic intern la Directiva 77/93/CEE del Consell, de 21 de desembre de 1976, relativa a les mesures de protecció contra la introducció a la Comunitat d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals i contra la seva propagació a l'interior de la Comunitat, codificada per la Directiva 2000/29/CE del Consell de 8 de maig de 2000 amb un títol idèntic que l'anterior, i la Directiva 92/76/CEE de la Comissió, de 6 d'octubre de 1992, per la qual es reconeixen zones protegides a la Comunitat exposades a riscos fitosanitaris específics, substituïda per la Directiva 2001/32/CE de la Comissió, de 8 de maig de 2001, per la qual es reconeixen zones protegides a la Comunitat exposades a riscos fitosanitaris i es deroga la Directiva 92/76/CEE.

Això no obstant, les directives esmentades han sofert diverses modificacions que han estat incorporades al nostre ordenament jurídic mitjançant les ordres ministerials corresponents, l'última de les quals ha estat l'Ordre APA/227/2003, de 4 de febrer, per la qual es modifiquen alguns annexos del dit Reial decret 2071/1993, de conformitat amb l'habilitació que estableix la disposició final primera del Reial decret 2071/1993.

En aquest sentit, mitjançant aquesta Ordre, s'incorporen a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2003/21/CE de la Comissió, de 24 de març de 2003, per la qual es modifica la Directiva 2001/32/CE en relació amb determinades zones protegides a la Comunitat exposades a riscos fitosanitaris específics, i la Directiva 2003/22/CE, de la Comissió de 24 de març de 2003, per la qual es modifiquen determinats annexos de la Directiva 2000/29/CE del Consell relativa a les mesures de protecció contra la introducció a la Comunitat d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals i contra la seva propagació a l'interior de la Comunitat.

En l'elaboració d'aquesta disposició han estat consultades les comunitats autònomes i els sectors afectats. En virtut d'això, dispenso:

Article únic. Modificació dels annexos del Reial decret 2071/1993, de 26 de novembre.

Els annexos I, II, III, IV i V del Reial decret 2071/1993, de 26 de novembre, relatiu a les mesures de protecció contra la introducció i difusió al territori nacional i de la Comunitat Econòmica Europea d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i el trànsit cap a països tercers, queden modificats d'acord amb el que disposa l'annex d'aquesta Ordre.

Disposició derogatòria. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquesta Ordre.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 30 d'abril de 2003.

ARIAS CAÑETE

ANNEX

1. El text de la columna de la dreta del punt 1 de la lletra b) de la part B de l'annex I, se substitueix pel següent:

«DK, F (Bretanya), IRL, P (Açores), FIN, S (excepte zones dels termes municipals de Bromölla, Hässleholm, Kristianstad i Östra Göinge al comtat de Skåne), UK (Irlanda del Nord)».

2. L'últim paràgraf de la part B de l'annex I se substitueix pel text següent:

«A l'epígraf b)1, per a Suècia, el període de reconeixement de zona protegida finalitza el 31 de març de 2004».

3. La part B de l'annex II es modifica de la manera següent:

Al punt 2 de la lletra b), el text de la tercera columna se substitueix pel següent:

«E, F (Còrsega), IRL, I (Abruzzo; Pulla; Basilicata; Calàbria; Campània; Emília-Romanya: províncies de Forlì-Cesena, Parma, Piacenza i Rímni; Friül-Venècia Júlia;